

ΕΤΟΣ Δ'.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΚΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τάριχ. 176

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τεμή έτησεις συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαὶ 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ιουνίου 1882.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἡ σύνοδος ἔληξεν καὶ οἱ βουλευταὶ ἀπῆλθον καὶ ὅμως ἔξακολουθοῦν ἔτι δημοσιεύμενοι νόμοι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ λόγοι Δημοτρακάκη, Ζυγομαλλα, Τζάννη, Ζηνοπόλου, εἰς τὴν Πρωταρ, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πνεύμα, εἰς τὸν Λαόν ἀπαρχήλακτα ὅπως μετὰ ὅμβρον ἴσχυρὸν καὶ ἀφρὸν κοπάση καὶ ἐκλείψῃ ὄλοτελῶς ἡ βροχὴ στάζουν ἐπὶ πολλὴν ὥραν κατόπιν τὰ κεραμίδια.

* *

Ο Πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιος, ἐπειμένετο, ἀλλὰ δὲν ἤλθε. Λέγεται ὅτι τὸν ἐμπόδισεν ἡ κυβέρνησις μας, φοβουμένη μὴ μετὰ τὴν ἔλευσιν του σωφρογισθῆ καὶ δὲν ἐπιχειρήσῃ τὴν μελετωμένην εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατείαν.

* *

Πολλοὶ τῶν ἀφικουμένων ἐνταῦθα προσφύγων, πρὶν ἔλθωσιν ἔδω διέβησαν ἀπὸ τὴν Λέσον. Καὶ διὰ τοῦτο μέγχ μέρος αὐτῶν εἶνε λερωμένοι, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον.

* *

Οἱ Αἴγυπτοι ἐνόμισαν κακλὸν, χάρ' εὐγνωμοσύνης, ἀναχωροῦντες ἐξ Αἴγυπτου νὰ παραλάβωσι μαζί των καὶ διὸν τὴν Ἰλὺν τοῦ Νείλου διὰ νὰ μᾶς τὴν χαρίσωσιν ὅπως γεί-

νωσιν εὔφοροι οἱ ἀγροί μας. Διὰ τοῦτο ἔρχισαν νὰ λυπαίνωσιν ἀφθόνως τοὺς περὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν Ὁλημπίων τόπους, ἢ δὲ ἐσοδεῖα τοῦ τύφου προμηνύεται ἐφέτος ἀφθονος.

* *

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου.

— Ιατρὲ, πάσχω ἀπὸ τὸν στόμαχόν μου· δός μοι τίποτε νὰ πάρω, ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ μὴ τὸ διαδώσῃς.

— Διατί;

— Φοβοῦμαι τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον.

* *

Ο δδηγὸς δεικνύει τὰ ἀξιοθέατα τῶν Ἀθηνῶν πρὸς ἓνα τῶν προσφύγων.

— Ἐδῶ εἶνε οἱ σταῦλοι τοῦ Βασιλέως.

— Καὶ ἐδῶ; ἐρωτᾷς ὁ ξένος δεικνύων τὸ ἀπέναντι κείμενον Βουλευτήριον.

— Ἐδῶ . . . εἶνε οἱ σταῦλοι τοῦ Ἀντιβασιλέως.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ο Ασημοδαῖος δὲν ἔχει ὑποχρέωσίν τινα νὰ νουθετῇ τοὺς ἡγεμόνας τῆς ἐκκλησίας, ἔχει δομαὶ τὸ δικαίωμα νὰ καγχάζῃ ὅτε ὑπενδίδουσιν οὗτοι εἰς διαβόλου πειράξιν. Τοιαύτην πειράξιν ἦτο εὔκολον νὰ διαχύνωσῃ ὁ Μάκαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιος παροτρύνομενος εἰς φυγὴν παρὰ τῶν αὐτόθι προξένων, πρὸς οὓς διφειλεν ὁ διάδοχος τοῦ ἀτριμήτου Ἀθανασίου ν' ἀπαντήσῃ, διὰ "Γιατος ὁν

τοῦ χριστιανικοῦ ποιμένου Ποιμὴν εἰς οὐδὲν μὲν τίθεται τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς του, μετὰ χαρᾶς δ' ἀποδέχεται τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ὡς θείαν χάριν. Ἐὰν συνέπιπτεν δὲ Πατριάρχης νὰ ἴηται μακρὰν τῆς Αἰγύπτου, ἐπρεπεν ἄμα ἤκουσε τὸν κίνδυνον νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν θέσιν του καὶ οὐχὶ ἔκει εὑρισκόμενος νὰ δραπετεύσῃ.

* * *

Λέγεται, δτι δὲ Πατριάρχης Σωφρόνιος ἀντὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας ἀπεβιβάσθη εἰς Λέρον. Τὸ μετριόφρον ὄνομα τῆς μικρᾶς νήσου φαίνεται ἡμῖν τὸ μεῖλλον ἀρμόδιον εἰς τὴν περίστασιν.

* * *

Βεβαιοῦσιν, δτι ίατρὸς ἔλλην ἐν Αἰγύπτῳ, λησμονῶν δτι εἶναι ἀναμφισβήτητος ἀπόγονος τῶν αὐτόθι δοξασθέντων ίατρῶν Ἡροφίλου καὶ Ἐρχιστράτου, ἐγκατέλιπε καὶ αὐτὸς τὴν ἐν τινι νοσοκομείῳ θέσιν του ἵνα σώσῃ τὸ πολύτιμον σαρκίον του.

* * *

Ἡ τελευταία φουρτιὰ τῶν παρασημοφορηθέντων φέρει ἀνυποδράστως εἰς τὸν ναῦν τὰς σκέψεις, τὰς δόπιας πάντες ποιοῦσι περὶ τῆς τύχης τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀξιωμάτων ἐν Ἑλλάδι. Ἐν αὐτῇ τὰ πάντα ἐγελοιογραφήθησαν, καὶ ὡς ἀλλοτε ἐλάζομεν ἀφορμὴν νὰ εἴπωμεν, δὲ Τόπος οὗτος φαίνεται πρωτισμένος εἰς μέλλον οὐχὶ πολὺ ἀφ' ἥμαντην ἀπέχον νὰ καταλήξῃ τὸν πολιτικὸν βίον του διὰ φορτικῆς τινος παραστάσεως. Αὐτὴ καθ' ἕαυτὴν ἡ ὑπαρξία τάγματος Ἱπποτικοῦ ἐν κοινωνίᾳ μηδὲν ἔχούσῃ τὸ ἱπποτικὸν ἐν τῇ παραδόσει του, μηδεμίαν ἔχοντι πραγματικὴν κοινωνικὴν ἴεραρχίαν, εἶναι καὶ ἀνάγκην ἐν ἄτοπον ἐξ οὐ παρέπονται ἀλλα ἀτοπα. Σήμερον δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ παράσημον κοσμεῖ προσωπικότητας πενιχρά, ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν τριώδων ἢ ἐκ τῶν δυσειδῶν γραφείων προκυπτούσας καὶ ἔχοντας πρὸ πάντων τὸ μέγα τοῦτο πλεονέκτημα, δτι δουλεύουσι τῷ κρατοῦντι Ὅπουργῷ.

* * *

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον
τοῦ μουσικοῦ καὶ δραματικοῦ συλλόγου.

Διατὶ, ἀφοῦ ἐδῶ ἔγιναν αἱ πολλαὶ δαπάναι καὶ μεγάλαι προαγγελίαι περὶ κατασκευῆς νέου δραματικοῦ θιάσου ὑπὸ τοῦ κ. Λεκατοῦ, διατὶ ἀπῆλθεν οὗτος εἰς Ηάτρας νὰ δείξῃ πρῶτον τοὺς καρποὺς τῶν τόσων θυσιῶν; Περιμένομεν ἀπὸ σπόντα διὰ τοῦ «Φορολογουμένου» τώρα τὰς μεγάλας εἰδήσεις περὶ τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας του, ὅπως τὸ πρῶτον μᾶς εἰχαν ἔλθει ἀπὸ τὸ Μάντσεστερ καὶ ἐνθουσίασαν τὸν σύλλογον;

ΘΕΑΤΡΑ

Εἰς τὸ ΦΑΛΗΡΟΝ, δὲ φαιδρὸς καὶ χαριέστατος Βοκκάκιος ἔλκεται καθ' ἐσπέραν πυκνὸν πλῆθος. Χάρις εἰς τὴν ὁραῖαν μουσικὴν τοῦ Suppō ὁ διλίγον βωμολόχος, ἀλλὰ τόσον εὐ-
φυής, τόσον ἀγκηπτός, τόσον δξιοδερκῆς φλωρεντινὸς, οὐγ-
συγγραφεύς, καὶ τὸ Δεκαήμερόν του, ἀνέζησαν πάλιν μετὰ πέντε αἰῶνας. Εἶναι ἀληθὲς δτι αἱ ἴστορίαι τοῦ Δεκαήμερον του διὰ νὰ λάβωσιν εἰσόδον εἰς τὰ θέατρα τοῦ σημερινοῦ αἰῶνας, ἐδέπτεν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τινας ἔγχειρίσεις καὶ ἀκρο-
τηριάσσεις, καὶ ἐδέπτεν ἐπίσης νὰ ἐνδυθῶσι τὴν πεζὴν σημε-
ρινὴν ἀναβολὴν, διότι ή ῥιγηλὴ κοινωνία τῶν ἡμερῶν μας δὲν ἐπιτρέπει πλέον τὴν ἀτημέλητον γυμνότητα τῆς ἱππο-
τικῆς ἐποχῆς καὶ φαίνεται μὲν τὸ σκάνδαλον, ἀλλὰ φαίνε-
ται ὡς διὰ μέσον δικτυωτοῦ, ή δὲ ἀπότομος καὶ ἀπέριτος φράσις τοῦ πρωτοτύπου καλλύνεται καὶ ἀπαλύνεται διὰ τοῦ ἑιλιγμοῦ τῆς περιφράσεως, ἥτις ἐνίστεται διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ τραχὺ ἀποκτῆται τὸ μῆκος καὶ τὴν ἐλασματοποίησιν τῶν ῥητο-
ρικῶν περιόδων τοῦ κ. Δηληγιάνην. Ἐν γένει, δὲ Βοκκάκιος, μὲ τὴν Δασσάλη, μὲ τὴν Geoffroy ὡς Βεατρίκην, ὥριμος ἀλλ' ἀηδονόστομον, μὲ τὴν Andréée, μὲ τοὺς κωμικοὺς Ar-
mand καὶ Brouette, μὲ τὴν εὐφυᾶ καὶ ζωηρὰν δρᾶσίν του, μὲ τὰ κωμικὰ ἐπεισόδια ἀτινα προσεγγίζουσιν ἐνίστεται τὰ ὅρια τοῦ ἀπερποῦς χωρὶς νὰ τὰ ὑπερβαίνωσι καὶ μὲ τὴν μουσικὴν του τὴν τώρα μὲν φαιδρὰν καὶ πεταχτὴν καὶ τώρα περιπαθῆ καὶ μελωδικωτάτην, εἶναι θέαμα δικαιολογοῦν τὴν εἰς Φάληρον συρροήν. τόσον κομψοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ πλήθους.

Εἰς τὰ ΟΛΥΜΠΙΑ μετὰ τὸν Ἐργάρην παθόντα, ταφέντα καὶ ἀναστάντα, ἐσυραν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν ὑποβάτιδα, ἐξηντλημένην, ὥχραν, ὑστερικήν. Καὶ η ὑποβάτις παραστρατήσασκ ἀπεμακρύνθη, μίλλια πολλὰ ἀπὸ τὴν ἀρμογίαν, καὶ παρακολουθημένη ἀπὸ δλόκληρον τὸν ἄλλον θίασον, καὶ ἀπὸ τὴν δρχήστραν ἐπορεύετο ἐδῶ κ' ἔκει ἕως δτοῦ περούσας ἐπινίγη ἐντὸς τῆς δεξαμενῆς τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Εἰς τὸν ΑΠΟΛΛΩΝΑ δραματολόγιον Οἱ δύο δῆμοι, Ἡ Ἐπαῖτις, Ὁ Ραχοσούλεκτης, δὲ Βουρδούσης, δὲ Μεδρεσής, η Λαιμητόμος, η Αρθρωποφαγία, πράγματα πάντα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὸ Νοσοκομεῖον, καὶ μὲ τὸν ποιητικὸν Νόμο

